

at tage Ledelsen af denne Sag i sin Haand — ja, jeg tror, at det ærede Medlem ikke holder af det Udtryk, men det er alligevel det, der ligger bag ved. Det ærede Medlem siger: Naar man drager en saadan Sag frem, skulde man dog roses derfor, og han var ligefrem altereret over, at jeg havde bebrejdet ham, at han ikke allerede paa tidligere Tidspunkter som Ordfører for Finansudvalget havde draget Sagen frem. Han mente, at han ikke fortjente Dadel, men Ros, fordi han havde draget Sagen frem nu. Men der er dog den Forskel, at hvis det ærede Medlem tidligere havde draget Sagen frem, hvis han under alt dette uhyre Arbejde, som han fremstillede, at han havde haft i Finansudvalget, havde faaet Tid til at fikke lidt i dette Spørgsmaal — og det ærede Medlem er jo ikke uvidende om, at der ogsaa tidligere har lydt Klager fra Vandbruget over det forenede Dampskibsselskab og særligt over Esbjærgrouten — hvis det ærede Medlem, der jo som Medlem af Finansudvalget og som Ordfører for det, har haft særlig Vejlighed og særlig Opfordring til at tage denne Sag frem, altsaa havde faaet Tid til at tage den frem paa et tidligere Tidspunkt, saa havde der været Grund til at være det ærede Medlem taknemmelig derfor, og vi havde da sikkert været det allesammen. Men der er saamænd ingen Grund til at være ham taknemmelig, fordi han har fundet paa at tage den frem nu. Det ærede Medlem har vel faaet Binket dertil, formoder jeg, fra Reformpartiets Program, thi der staar Sagen opført — vel ikke i den Form, hvori det ærede Medlem har taget den op, men Sagen om Forbedring af Gæstforholdene staar der. Der har det ærede Medlem kunnet læse det, og han har maaste ogsaa læst det der. Det ærede Medlem behøvede altsaa slet ikke at være bange for, at denne store, vigtige Sag — det indrømmer jeg, den er — ikke skulde blive berørt i denne Rigsdagsamling. Nej, det ærede Medlem har blot forhalet Sagen ved at ville tage Ledelsen af den. Hvis det ærede Medlem ikke havde taget Sagen frem som en særlig Forespørgsel, som det relative Flertal her i Salen efter god gammel Skik hverken vilde eller burde nægte Fremme, vilde Spørgsmaalet være kommet frem under Finanslovens første Behandling. Og Spørgsmaalet kom ogsaa frem den Gang, men den højtærede Minister mente da ikke at burde svare derpaa. Nu siges det: Denne Sag var for stor dertil! Ja, det er en stor Sag, men der blev dog under Finanslovens første Behandling talt adskilligt baade om vore Tærnbaneforhold og om vore Transport-

forhold, saa det er dog ikke sikkert, at Finanslovsbehandlingen vilde have trukket ret meget længere ud, fordi denne Sag var kommen med. Jeg tror, at interessant som Finanslovsbehandlingen var, i alle de Enkelt- heder, som da bleve dragne frem, vilde Interessens for den have højnet sig i meget væsentlig Grad, hvis vi havde haft denne Sag med. Det ærede Medlem har, saa vidt jeg kan se, kun opnaaet een Ting ved at stille sin Forespørgsel — ja, det ærede Medlem kan maaste opnaa at staa som den, der har Ledelsen i denne Sag, det skal jeg ikke bestride, men ellers har det ærede Medlem, for saa vidt Arbejdet angaar, kun opnaaet een Ting ved sin Forespørgsel — nemlig at der er gaaet en Maaned ud over den Tid, hvor Spørgsmaalet ellers kunde have været klareret, saa Standpunkterne kunde være komne frem, navnlig den højtærede Ministers Mening vilde være kommen frem. Vi skrive jo i Dag den 21de November, og vi ere altsaa en Maaned ud over Slutningen af Finanslovens første Behandling. Jeg tror, at netop i en Sag af denne Betydning er det ikke uden væsentlig Betydning, at der er god Tid til at forhandle til de forskellige Sider, hvor der skal forhandles. Det er jo en Sag, som man ikke saadan løber til at faa ordnet fra Morgen til Aften; der skal forhandles og overvejes og maaste pruttes paa forskellige Ledder og Kanter, og det vil allesammen tage Tid. Det, at der saaledes er gaaet en Maaned tabt, kan jo saa en meget væsentlig Betydning, blandt andet den, at man i sidste Øjeblik løber til at afgøre Sagen. Jeg tror ganske sikkert, at iblandt det Parti, som jeg tilhører, er der vist ikke ret mange, som ere det ærede Medlem forbundne, fordi han har draget denne Sag særlig frem og derved forhalet den i en hel Maaned. Ganste vist var jo det ærede Medlem fra Esbjærg (Bluhme) taknemmelig derfor; men dette ærede Medlem er jo her i en ganske særlig Stilling. Det er jo ogsaa muligt, at jeg vilde have stillet mig paa samme Maade som han, hvis der havde været en Chance for, at en af disse Spørgsmaaler kunde udgaa fra Røde Havn, men dette vil vel næppe kunne lade sig gøre. Men ellers alle vi Medlemmer, der ikke staa i noget særligt Forhold til Esbjærg, ere vist not temmelig paa det rene med, at det ærede Medlem godt kunde have sparet sig sin Forespørgsel, og at den hele Affaire vilde være kommen frem under Finanslovsforslagens første Behandling lige saa godt belyst og lige saa fylldig og tilfredsstillende som ved disse Forhandlinger. — Det ærede Medlem var